

ere, ez gaizkiago
ni bezela denak.
Au esan ta arturik
eltzea ortzetan,
gordetzeko ustetan
au gainchoan bertan,
aldaparan igotzen
zan denboran asi,
ortzen tartean zuben
eltze zarra autsi;
eta nola chit bean
baizijoan ura,

pirrilka joan zitzaizkan
urreak putzura.

.
¿Nola geldituko zan
cherriya orduban?
¿zer oroimen jaikiko
zitzaizkan buruban?
gerorako ametsez
ez geiegi poztu,
etorkizunak alde
segururik ezdu.

BI OLLARRAK.

Seta char bat jabeak
zutelako artu,
ollar biyak borroka
zituzten paratu;
eta gorroto gabe
ziralarik jarri,
oso gogor zioten
eraso alkarri;
bada lan artan ari
zirarela biyak,
kolpeka kendu nayan
alkarri begiyak,
bata bestea bañan
lenago auldata,
eroririk lurrera
indarrak galduta,
onek azpitik esan
zion besteari:
«Ai lagun, lagun, gaizki

gaituk ontan ari;
iñoiz guk alkarrekin
ezer izan ezta,
beste gatik egiten
odolezko pesta.»
—«Ala dek, esan zion,
besteak orduban;
zenbait buru gaiztoko
bagaituk munduban;
bañan alaz ta ere
ontara ezkeru
ez diat barkatuko
naiz damutu gero.»
Eta au esateaz
erasorik berriz,
alkar biyak berriro
bete zuten zauriz;
eta bat azpiyan ta
bestea gañean,

illak biyak gertatu
ziran azkenean.

.

Onek erakusten du
kulparen jabeak

gatik iltzen dirala
kulparik gabeak;
eta ala jasoko
balitz au buruban,
ezlukela guchik on
izango munduban.

RAMON ARTOLA.

SECCION AMENA.

ARRAZOIA .

Munduban ikustenda
jendia saiatzen
diru pilla nolapait
biltzeko lenbailen.
Larritasun gogorrak
pasarikan emen
ez badute dirutan
nai añik osatzen.
Alegiñ guztiekiñ
dabiltzanak kaltez
eziñ beren buruak
aserikan urrez.
Berrogei milla duro
banituke gañez.....
—¿Zer egingo zenduke?
—¿Zer egiñ? Ezerez.

MARCELINO SOROA.
